

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 13. Episcopi Imperatori resistunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. Patriarcha respondit: *Neutiquam nobis*
A. C. 814. *animus fuit contra te quemquam commo-*
vere, sed pro te preces ad Deum fudi-
mus, sicut Scriptura præcipit. Nemo
nobis ardentius pacem desiderat. Vos
autem pacem & quietem perturbatis.
Nam omnes hodie Ecclesiæ concordēs sunt.
An Roma in destructionem imaginum
consentit? () An Alexandria, aut An-*
tiochia, aut Jerosolyma? Noli, Augu-
ste, Hæresi dudum damnatæ & prostratæ
manum porrigere. Si quis tibi dubium
in Fide creavit, explicabimus & expla-
nabimus quod petis, ut muneris nostri ra-
tio exigit. At cum Hæreticis diu ante
convictis & anathematizatis disputare
non possumus. Ipsam vero materiam ag-
gressus coram Imperatore de Quæstione
Imaginum solide differuit.

§. XIII.

Episcopi Imperatori resistunt.

Ceteri deinde Episcopi & Abbates in-
trare jubentur, & ex adversa parte
Iconoclastarum Principes, qui in Regia
diversabantur, admittuntur. Optima-
tes quoque, totum Senatum, & Ministro-
rum

vit. S. Nicet.
6.5.n.32.33.

(*) Ex his Ecclesiæ Constantinopolitanæ & ceterarum Orientalium cum Romana in Doctrina concordia adversus Protestantes demonstratur.

rum suorum præcipuos nudos enses tenentes, ad incutiendum Catholicis terrorem, Imperator adesse præcepit. Omnibus ingressis Nicephorus Patriarcha ad Proceres conversus ait: *Edicite, an illud tolli potest quod non existit?* Et illis mutuo sese intuentibus, cum nescirent, quid sibi vellet hac quæstione, subjunxit: *Num Leonis patris & Constantini filii Isaurorum tempore imagines non ceciderunt?* Illis annuentibus, ipse intulit: *Ergo prius imagines existebant.* Tunc Imperator dixit: *Scitote, Patres, me idem sentire, quod vos* (simul Reliquiarum thecam figuris ornatam, quam in sinu gestabat, protulit, & osculatus est) *verum, quia sunt, qui aliud docent, & de hac Quæstione ad me relatum est, decet, ut eam examinari jubeam.*

Catholici non dubii, Imperatorem mentem fingere, colloquium cum Hæreticis respuerunt. At Æmilianus Cyzicenus dixit: *Si quæstio hæc Ecclesiastica est, in Ecclesia ut mos est, & non in Regia pertractetur.* Respondit Imperator: *Sed & ego filius sum Ecclesiæ; utramque partem audiam, & arbiter vester sim.* Ad hæc Michael Synnadensis: *Si nos conciliare vis, quare id non facis, quod conciliantem decet facere? quippe alios in Regia tua foves, ad te congregas, delicate pascis, excitas, docendi erroris facul-*

Sæculum IX.

A. C. 814.

Sæculam IX. facultatem præbes, iisdem ad omnes Bi-
 A. C. 814. bliothecas aditus patet; nobis vero li-
 bros dare vetitum est, nec in angulis loqui
 audemus, ubique Edictis tuis pertremefa-
 sti. Sed quare, reposuit Imperator, cum
 his hominibus non vultis loqui, nisi quod
 sententiam vestram testimoniis confirma-
 re non potestis? Theophylactus Nicome-
 diensis: Imo testimoniis abundamus, sed
 adversarii nostri non habent aures ad
 hæc audienda. Petrus Nicenus subjun-
 xit: Quomodo cum illis nos loqui vis, qui-
 bus tu auxilium affers? an istud ignoras,
 etiam Manichæos victoriam reportatu-
 ros, si eorum propugnator sis? Post hæc
 Euthymius Sardenlis: Audias Impera-
 tor, ex quo tempore, nempe jam ultra
 annos octingentos, Iesus Christus in
 hunc mundum descendit usque ad hanc
 diem depingitur & in imaginibus suis a-
 doratur; quis audeat antiquissimam Tra-
 ditionem evertere? hæc Doctrina in Con-
 cilio Niceno sub Irene & Constantino
 celebrato confirmata est, & quicumque
 contra eam insurgere ausus fuerit, Ana-
 thema sit. Post Episcopos S. Theodo-
 rus Studita profatus inter alia dixit:
 vit. Theod. Ne tentes, o Imperator! Ecclesiasticum
 c. 74. Statum dissolvere. Ait enim Apostolus:
 Eph. 4. 11. 12 quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia
 primum Apostolos, Prophetas, Pastores,
 & Doctores, non dixit Reges. Tibi qui-
 dem

dem Republica & exercitus commissus Sæculum IX.
est, hæc igitur cura. Ecclesiam autem A. C. 814.
Pastoribus & Doctõribus relinque.

Imperator superante indignatione, abire eos jubet non amplius in conspectum venire, nec de hac quæstione quidquam loqui. In domos suas reversis, singulis mandatum a Præfecto Constantinopolis scriptum affertur; quisque domi suæ se contineat, nullus alteri scribat, aut quocunque demum prætextu de Fide loquatur. Ad mandati hujus gerulos Theodorus Studita dixit: *Ipsi* c. 76.
judicate, an oporteat, vobis magis obedire quam Deo. Nos vero potius feremus exsecari nobis linguam, quam periclitantem fidem prodamus. Et dicta factis confirmavit Vir Sanctus, quosdam enim advocavit, ad alios ipse accessit, vel scripsit. Patriarchæ quoque sæpius colloquebatur, ut ejus animum adversitate pressum confirmaret.

Hac de re Theodorus ad Monachos dedit Epistolam cujus initium hoc est: *Tempore isto, quo adversarii Jesum* ep. 2.
Christum persequuntur in Imagine sua, non illis solum qui Dignitate aut Doctrina excellunt, pro veritate pugnandum est, sed etiam Discipulis. Quando Abbates, ab Imperatore detenti, siluerunt, imo, quod multo pejus est, datis litteris promiserunt, se in cætus non coitu-
 ros,

Sæculum IX. A.C. 814. *ros, & hanc Doctrinam non prædicatu-
ros, veritatis proditores fuerunt, cum
mallerent in Monasteriis sedentes suis com-
modis inservire, quam pro bona causa pa-
ti. Dicunt: qui sumus nos? Respondeo;
primo Christiani estis, quorum est in hoc
rerum articulo loqui & fidem suam pro-
fiteri, deinde Monachi, qui omnia reli-
querunt, ut hoc mundo superiores essent,
& denique Abbates, quorum est datum ab
aliis scandalum tollere. Si quis ad istos
Abbates veniat interrogans, quid sit de
fide credendum, num respondebunt: Jus-
sus sum non loqui, & te ad Monasterium
venientem non recipere?*

§. XIV.

Leo dissimulat.

*App. ad
Theoph.
Sup. Lib. II.
§. 5.*

Interim Imperator clam immisit milites,
qui profanarent Jesu Christi Imagi-
nem, in porta ænea expositam, illam
ipsam, quæ sub Leone Isauro dejecta, &
jubente Irene restituta fuerat; id enim
ex Inscriptione supra posita apparebat.
Itaque milites lapides & cœnum in hanc
imaginem injiciunt, invocantes Diabo-
lum cum inferis omnibus & plures alias
blasphemias proferentes. Imperator in-
dignationem simulans ait ad populum:
*Auferamus hinc imaginem istam, ne dein-
ceps a militibus injuriam patiatur.* Hoc
factum Antonio, Joanni, aliisque Icono-
machis